

‘കണ്ണുനീരിനെ സന്തോഷമാക്കുന്നവൻ നമ്മുടെ ദൈവം’

സങ്കീർത്തനങ്ങൾ 30:5

“അവൻ്റെ കോപം കഷണനേരത്തെക്കയുള്ളു; അവൻ്റെ പ്രസാദമോ ജീവപര്യന്തമുള്ളത്; സന്യാസികൾ കരച്ചിൽ വന്നു രാപാർക്കും; ഉഷസ്സിലോ ആനന്ദലോശം വരുന്നു.”

ഈ വചനം നാം വായിക്കുന്നോൾ ദൈവം കോപിക്കുന്നവനാണോ എന്ന ചോദ്യം ഉണ്ടായെങ്കാം. ദൈവം സ്നേഹമാക്കുന്നുവെല്ലോ. നമ്മുടെ മക്കളെ നാം ബാലശിക്ഷ കൊടുത്തു വളർത്തുന്നതുപോലെ ആ സ്നേഹത്തിലുടെയുള്ള ചില ശിക്ഷകൾ ദൈവത്തിൽ നിന്നും നമുക്കും ഉണ്ടായെങ്കാം. എന്നാൽ അത് നമ്മുടെ ആര്ഥികമായ വളർച്ചയ്ക്കുവേണ്ടി ആകുന്നു. ഒരുപക്ഷേ താങ്കൾ ഈപ്പോൾ കണ്ണുനീരിന്റെ ഒരു അവസ്ഥ യിലുടെയാവാം കടന്നുപോകുന്നത്. രാത്രി മാറി ഉഷസ്സ് ഉഡിക്കുന്നതുപോലെ ഈപ്പോഴുള്ള കണ്ണുനീർ മാറ്റി സന്തോഷം തരുവാൻ ദൈവം വിശ്വസ്യനാണ്.

നമ്മുടെ കർത്താവായ യേശുക്രിസ്തു തന്നെയും ഈ ലോകത്തിൽ ജീവിച്ച് ശുശ്രാഷ ചെയ്തു പോന്ന സമയങ്ങളിലെല്ലാം മറുള്ളവരിൽ നിന്നുള്ള നിന്നയും പരിഹാസവുമെല്ലാം സഹിക്കേണ്ടി വന്നുവെല്ലോ. എന്നാൽ ക്രുഷിലെ മരണത്തോളം കർത്താവ് സകലത്തിലും തന്റെ പിതാവിന് കീഴ്പ്പെട്ടിരുന്നു. ‘ത്യാഗത്തിന്റെയും സഹനത്തിന്റെയും മാതൃക’ നമ്മുടെ കർത്താവ് നമ്മു പതിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ അതിന്റെ മറുവശം നാം ചിന്തിക്കുന്നോൾ ആ ക്രുഷുമരണം കൊണ്ടാണെല്ലോ ഇന്നത്തെ ഓരോ വിശ്വാസിയും നിത്യതയിൽ ചേർക്കപ്പെടുവാൻ ഇടയായിത്തീരുന്നത്.

അപകാരം തന്നെ ഈ വിശ്വാസത്തിനു വേണ്ടി ഇനങ്ങി തിരിച്ചിരിക്കുന്ന താങ്കൾക്കും ഈ വക കഷ്ടപ്പാടുകൾ, വേദനകൾ ഒക്കെ ഉണ്ടായെങ്കാം. ഇപകാരം ഒരു തകർക്കപ്പെട്ട വേദന അനുഭവിക്കുന്ന വിശ്വാസിയാണോ താങ്കൾ, എന്നാൽ ഓർത്തു കൊൾക്ക. മാറാവ്യാധിയെ മായുരുമാക്കുന്നവനാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. ഇന്നത്തെ കണ്ണുനീരുകളും വേദനകളും നാളത്തെ ഉല്ലാസലോഷമായി മാറ്റുവാൻ കഴിയുന്നവനാണ് നാം സേവിക്കുന്ന ദൈവം.

ഗോതമ്പുമണി നിലത്തുവീണ് ചാകുന്നില്ല എങ്കിൽ അതിന് ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ കഴിയുകയില്ല എന്ന് നാം വായിക്കുന്നുവെല്ലോ. ഈ തകർച്ച അല്ലെങ്കിൽ പ്രയാസം ഒരു നല്ല ഫലം പുറപ്പെടുവിക്കുവാൻ വേണ്ടി ദൈവം തന്നെ അനുവദിച്ചിരിക്കുന്നതാകുന്നു. അങ്ങനെ നമ്മിൽ നിന്നും കർത്താവാഗ്രഹിക്കുന്ന ഫലങ്ങൾ പുറപ്പെട്ട് അത് മറുള്ള വർക്കും കൂടി അനുഗ്രഹത്തിന് കാരണമായിത്തീരും.

സക്രിപ്തനങ്ങൾ 126:5-6 “കണ്ണുനീരോടെ വിതെക്കുനവർ ആർപ്പാട കൊയ്യും. വിത്തു ചുമനു കരഞ്ഞും വിതെച്ചുംകൊണ്ടു നടക്കുന്നു. കറ്റ് ചുമനും ആർത്തും കൊണ്ട് വരുന്നു.” ഓരോ വചനവും വിത്തുകളാണ്. അതിനായി നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ഒരുക്കാം. നല്ല നിലങ്ങളിൽ വീഴുന്ന വിത്തുകൾ അധികം ഫലം കായ്ക്കുന്നതുപോലെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങൾ വിശുദ്ധിയിൽ സുക്ഷിക്കേണ്ടതാകുന്നു. വിത്തു വിതക്കുന്നോൾ അവർക്കു സകടവും കഷ്ടപ്പാടും ഒക്കെ അനുഭവപ്പെടുന്നു. ഔപകാരം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെ ദൈവത്തിനു വേണ്ടി ഒരുക്കുന്നോൾ ചില ഇഷ്ടങ്ങൾ വേണ്ട എന്നു വെയ്ക്കുവാനും, ചില സമയങ്ങളിൽ ക്ഷമിക്കുവാനും ഒക്കെ നമുക്ക് ദൈവത്തിൽ നിന്നും അധികം കൂപ്പുകൂടിയേ തീരു.

ഔപകാരം ഒരുക്കപ്പെട്ട ഒരു വിശ്വാസിയുടെ കണ്ണുനീരും പ്രാർത്ഥനകളും തീർച്ചയായും ദൈവം മാനിക്കുന്ന ഒരു ദിവസമുണ്ട്. നമ്മുടെ കണ്ണുനീരിനെ തുരുത്തിയിൽ ആകി വെക്കുന്നവനാണ് നമ്മുടെ ദൈവം. വേദനകളെ ചൊല്ലി ദൈവത്തെ പഴി പറഞ്ഞ് ജീവിക്കുന്നോൾ ശത്രുവായവൻ കൂടുതൽ തന്റങ്ങളുമായി കടന്നു വന്ന് നമ്മുടെ ഇന്നത്തെ സമാധാനത്തെ എടുത്തു കളയുവാൻ ഇടയാകും. എന്നാൽ വിശ്വാസികളായ നാം ഓരോരുത്തരും വിശ്വസനായ ദൈവത്തിന്റെ മാറ്റമില്ലാത്ത വാഗ്ദാതങ്ങളെ എറ്റുത്തു കൊണ്ട് ശുള്മനസ്സാക്ഷിയോടുകൂടി ദൈവസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും അപേക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യണം. നമ്മുടെ സ്ഥിതിക്ക് വ്യത്യാസം വരുത്തുവാൻ കർത്താവിന് ഒരു നിമിഷം മതിയല്ലോ. അതിന് പ്രത്യാഗ്രയോടെ ക്ഷമയോടെ കാത്തിരിക്കാം.

പരാമർശം :

സക്രിപ്തനങ്ങൾ 53:6

“സിയോനിൽ നിന്ന് യിസായേലിന്റെ രക്ഷ വന്നുകൂടി! ദൈവം തന്റെ ജനത്തിന്റെ സ്ഥിതി മാറ്റുന്നോൾ ധാക്കോബ്ദി സന്ദേശികയും യിസായേൽ ആനന്ദിക്കുകയും ചെയ്യും.”

അശ്വതി ബിനു എറ്റുമാനുർ 13